

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 03 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 04.06.2003 (B.S. 22.08.2003), de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond n of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu:

1. door op het terrein, ~~veleer~~ te ten kadaster
gekend onder
in eigendom toehorende aan
verbouwen woning in natuurgebied,
te op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 1 mei 2000 tot november 2003.

2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben,
te in de periode gaande van november 2003 tot de uitvaardiging van het bevel tot dagvaarding, zijnde 8 juli 2005 ;

*****

Gelet op de dagvaarding aan de gedaagden betekend.

Gezien de stukken van de bundel.

Gelet op de vordering van de burgerlijke partij.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering.

Gehoord de raadsman van de beide gedaagden in zijn antwoorden en verdediging.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

Voorafgaandelijk.

1. De beklaagden werden verwittigd van de wijzigingen aangebracht aan het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening door het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid (B.S. 15 mei 2009), in werking getreden op 1 september 2009, en hebben zich hieromtrent kunnen verdedigen.

2. De tenlastelggingen dienen te worden aangevuld en heromschreven als volgt :

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (cn § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en zoals gewijzigd door de artikelen 2, 36 en 50 van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid (B.S. 15 mei 2009) de bij de artikelen 93 en 107 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand te hebben gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning bouwwerken te hebben verricht, een constructie te hebben opgetrokken of geplaatst, materialen functioneel te hebben samengebracht waardoor een constructie ontstaat, een constructie te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd en uitgebreid, met uitzondering van onderhoudswerken (artikelen 1.1.1, 1.1.2, 4.2.1, 6.1.1.1° en 6.1.3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening), in casu :

1. door op het terrein gelegen te ten kadaster
gekend onder, in
eigendom toebehorend aan
verbouwen woning in natuurgebied
te op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 1 mei
2000 tot november 2003,

2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben,
te in de periode gaande van november 2003 tot de uitvaardiging
van het bevel tot dagvaarding, zijnde 8 juli 2005.

Het nieuwe decreet heeft niets gewijzigd aan de strafbaarheid van de feiten omschreven in de tenlasteleggingen.

OP STRAFGEBIED

Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en door het onderzoek ter terechtzitting zijn de tenlasteleggingen, zoals aangevuld en heromschreven, in hoofde van de beklaagden bewezen.

Tweede beklaagde is, ingevolge notariële akte dd. 24.12.2002, eigenaar van het perceel gelegen te ten kadaster gekend onder,

Eerste beklaagde is zaakvoerder van tweede beklaagde.

Op 24 november 2003 werd door de lokale politie vastgesteld dat aan de woning, gelegen te verbouwwerken werden uitgevoerd, m.n. door :

- uithreken van de vloeren ;
- deelse afbraak van de dakconstructie ;
- plaatsen van nieuwe binnen- en buitenmuren,

zonder dat tweede beklagde daartoe over de vereiste stedenbouwkundige vergunning beschikte.

Door de gegevens van het opsporingsonderzoek en door het onderzoek ter terechtzitting zijn de tenlasteleggingen, zoals aangevuld en heromschreven, in hoofdte van de beklagden bewezen. De feiten worden overigens niet betwist.

Straftoemeting.

Met de wet van 4 mei 1999 werd in het Belgisch straf- en strafprocesrecht de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen ingevoerd (B.S. 22 juni 1999 en van kracht sinds 2 juli 1999).

Een rechtspersoon is krachtens artikel 5 Sw. strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Een cumulatie in de vervolging van rechtspersoon en natuurlijke persoon is mogelijk.

Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden.

Dit betekent dat de natuurlijke persoon de inbreuk bewust en vrijwillig moet hebben gepleegd. Dit vereist geen bijzonder opzet.

In casu brengt dit met zich dat rechtspersoon en natuurlijke persoon samen kunnen vervolgd en veroordeeld worden.

De eerste beklagde is zaakvoerder van de vennootschap en heeft de beslissing genomen om het bouw misdrijf te plegen en in stand te houden. Als natuurlijke persoon is zij strafrechtelijk verantwoordelijk.

pleegt eveneens het bouw misdrijf en houdt het in stand, zij haalt daar ook economisch voordeel uit.

De beklagden hebben doelbewust het bouw misdrijf gepleegd en in stand gehouden.

Zij gaan er ten onrechte van uit dat hun eigen belang hoger staat dan de ruimtelijke ordening die de gemeenschap door de strafwet gehandhaafd wil zien.

Ze hebben gehandeld vanuit de overtuiging dat de uitgevoerde werken wel zouden blijven en zonodig maar geregulariseerd moesten worden. Ze hebben aldus niet het minste respect gehad voor de stedenbouwkundige regels.

Het opleggen van een effectieve geldboete in hoofde van eerste beklagde en een deels effectieve geldboete in hoofde van tweede beklagde, zoals hiernabepaald, komt passend voor teneinde de beklagden ertoe aan te zetten de desbetreffende reglementering te respecteren.

De herstellvordering.

1. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vordert in zijn brief dd. 7 april 2004 het herstel van de plaats in haar oorspronkelijke staat, wat impliceert het slopen van de volledige constructie, inclusief de restanten van het oorspronkelijk gebouw, het uitbreken van de funderingen en de nutsleidingen, het verwijderen van alle gesloopte materiaal van het terrein naar een daartoe erkende en geschikte stortplaats, het herstellen van het maaiveld tot op het belendende niveau met goede aarde.

Het College van Burgemeester en Schepenen van [ ] vordert bij besluit dd. 9 augustus 2004 het herstel van de plaats in haar oorspronkelijke staat, wat impliceert het terugbrengen van het gebouw naar het oorspronkelijke volume door afbraak van de bijgebouwde gedeelten. Daartoe moet voorafgaandelijk een aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning ingediend worden bij het College van Burgemeester en Schepenen, waaruit zal moeten blijken dat de werken in overeenstemming zijn met artikel 145 bis § 1.1° van het decreet van 18 mei 1999 met betrekking tot het verbouwen van een bestaand gebouw binnen het bestaand volume.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur sluit zich in zijn brief dd. 19 oktober 2004 aan bij deze vordering en maakt deze tot de zijne.

Op 20 maart 2006 werd door de tweede beklagde een aanvraag bouwvergunning-regularisatie ingediend bij

Bij besluit dd. 3 juli 2006 van het CBS werd dit geweigerd.

Het hoger beroep van de tweede beklagde bij de Bestendige Deputatie werd op 7 december 2006 gegrond verklaard. Aan tweede beklagde werd onder welbepaalde voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning verleend.

Het hoger beroep van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd bij Ministerieel Besluit dd. 22 juni 2007 gegrond verklaard. De beslissing van de Bestendige Deputatie werd vernietigd.

2. Met schrijven dd. 12 maart 2009 herneemt de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zijn oorspronkelijke herstellvordering, te weten het slopen van de volledige constructie, inclusief de restanten van het oorspronkelijk gebouw (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

Deze laatste herstellvordering werd weliswaar voor deze rechtbank ingesteld na de inwerkingtreding van de HRHB, zodat in principe in toepassing van artikel 149 § 1, eerste lid DORO voorafgaand een eensluidend advies van de HRHB moet worden ingewonnen, doch aangezien deze herstellvordering de oorspronkelijke herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur herneemt, aanhangig gemaakt bij deze rechtbank ingevolge dagvaarding dd. 21 september 2005, d.i. vóór de inwerkingtreding van de HRHB, is de rechtbank van oordeel dat in casu een voorafgaand eensluidend advies van de HRHB niet vereist is. De herstellvordering is ontvankelijk.

3. Artikel 149 § 1, eerste lid DORO, zoals gewijzigd bij decreten van 4 juni 2003 en 21 november 2003 en gedeeltelijk vernietigd bij arrest nr. van 19 januari 2005 van het grondwettelijk Hof en gewijzigd bij decreet van 27 maart 2009, bepaalt : *"Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen (...)"*.

Deze bepaling moet worden gelezen in de context van artikel 159 van de Grondwet, krachtens hetwelk de hoven en de rechtbanken geen gevolg mogen geven aan de bestuurshandelingen die niet met de wetten overeenstemmen. De rechtbank dient de herstellvordering op haar externe en interne wettigheid te toetsen en te onderzoeken of ze strookt met de wet dan wel of ze op machtoverschrijding of machtsafwending berust. Meer bepaald dient de rechtbank na te gaan of de beslissing van het bevoegde bestuur om het herstel van de plaats in de vorige toestand te vorderen uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening is genomen. Wanneer vastgesteld wordt dat de vordering van de overheid steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, moet de rechtbank deze vordering zonder gevolg laten. Het behoort de rechtbank evenwel niet toe de opportuniteit van de gevorderde maatregel te beoordelen.

4. Het betreft een zonevreemde woning, gelegen in natuurgebied, volgens het gewestplan vastgesteld bij K.B. dd. 07.04.1977.

Hoofdstuk IV, bestaande uit de artikelen 145 t.e.m. 145 quater, ingevoegd of gewijzigd bij decreten van 13 juli 2001, 19 juli 2002, 21 november 2003, 22 april 2005 en 10 maart 2006 werd door artikel 47 van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid (B.S. 15 mei 2009) vervangen door een hoofdstuk IV 'Aanpak permanente bewoning wekendverblijven'.

Door artikel 36 van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid (B.S. 15 mei 2009) werd een artikel 133 ingevoegd inzake *de basisrechten voor zonevreemde constructies*.

De beklaagden kunnen geen beroep doen op de regelgeving inzake de basisrechten voor zonevreemde constructies, zoals ingevoerd door de artikel 133 van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid (B.S. 15 mei 2009), nu de zonevreemde constructie gelegen is in natuurgebied, als ruimtelijk kwetsbaar gebied uitdrukkelijk uitgesloten van deze regelgeving.

5. Ingevolge artikel 50 van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid (B.S. 15 mei 2009) zijn onderhoudswerken aan hoofdzakelijk vergunde constructies niet meer strafbaar. (artikel 6.1.1, eerste lid, 2° en 6° VCRO)

“Het was vroeger niet heel duidelijk of handelingen van instandhouding aan zogenaamd zonevreemde (maar wettige) constructies al dan niet strafbaar waren : de instandhouding droeg ertoe bij de zonevreemde constructies te bestendigen en kon dus worden beschouwd als een overtreding van de planbestemming en -voorschriften. Voortaan is het duidelijk dat dergelijke handelingen niet meer strafbaar zijn.”

(M. Boes, S. Verbist, K. Van Alsenoy, J. Geens, K.U. Leuven, Het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, R.W. 2009-10, nr. 40)

Artikel 2, 9° van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid definieert als onderhoudswerken : *werken, andere dan stabiliteitswerken, die het gebruik van een constructie voor de toekomst ongewijzigd veilig stellen door het bijwerken, herstellen of vervangen van geërodeerde of versleten materialen of onderdelen.*

Artikel 2, 11° van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid definieert als stabiliteitswerken : *werken die betrekking hebben op de constructieve elementen van een constructie, zoals :*

- a) het vervangen van dakgebintes of dragende balken van het dak, met uitzondering van plaatselijke herstellingen ;*
- b) het geheel of gedeeltelijk herbouwen of vervangen van buitenmuren of dragende binnenmuren, zelfs met recuperatie van de bestaande stenen.*

Weliswaar mag met de beklaagden worden aangenomen dat de oorspronkelijke woning in toepassing van het Aanpassingsdecreet te allen tijde geacht moet worden te zijn vergund, anderzijds dient vastgesteld dat op ogenblik van de regularisatieaanvraag dd. 20 maart 2006 het gebouw blijkens het ongunstig advies dd. 24 mei 2006 van het Agentschap Natuur en Bos, Buitendienst

dermate was vervallen dat van instandhoudingswerken geen sprake meer kan zijn, maar van verbouwings- of herbouwingswerken.

Er dient te worden aangenomen dat deze situatie er op vandaag alleen maar op achteruit is gegaan.

6. De rechtbank is van oordeel dat, in acht genomen de motieven aangehaald in de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, de vordering niet steunt op motieven die vreemd zijn aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is. De vordering is toercikend gemotiveerd door de juridische vaststelling dat de woning vervallen is en dat zij zonevreemd (natuurgebied) en solitair gelegen is, waarbij de overtreding in functie staat van het residentieel gebruik, en dus niet op het behoud van het natuurlijk milieu en aldus in strijd is met de planologische voorzieningen van het gewestplan.

De herstellvordering staat in verhouding tot de ernst van de overtreding.

De plaats is nog niet in de oorspronkelijke toestand hersteld en er is evenmin een regularisatie overeenkomstig een verleende vergunning.

Het door de herstellvorderende overheid gevorderde herstel van de plaats in haar oorspronkelijke toestand is nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van de misdrijven omschreven in de tenlasteleggingen een einde te stellen.

Het voordeel voor de goede ordening van de ruimte door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand weegt op tegen de last die er voor de overtreders uit voortvloeit. Het bestuur heeft uit de correct beoordeelde feitelijke situatie de naar recht en redelijkheid verantwoorde conclusie getrokken. De vordering is niet kennelijk onredelijk.

Kortom, tot de herstellvordering werd beslist door de bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften ; het blijkt niet dat deze vordering werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Zij strookt met de wet.

In acht genomen de aard van de constructies bepaalt de rechtbank de termijn van het herstel op 6 maanden vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis om de beklaagden de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hen bij dit vonnis opgelegde verplichtingen te conformeren.

De op te leggen dwangsom van 300,00 euro/dag moet de beklaagden er effectief toe aanzetten het rechterlijk bevel uit te voeren.

OM DEZE REDENEN :

Gelet op de hiernavolgende artikelen, door de Voorzitter aangeduid :

artikelen 5, 40, 65, 66, 100 van het strafwetboek;

artikelen 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek;

artikel 367 van het wetboek van strafvordering;

artikelen 44 en 45 van het strafwetboek;

artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

artikelen 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering.

artikelen 8 en 14 van de wet van 29 juni 1964;

alsmede alle overige in de dagvaarding vermelde en hiervoor aangehaalde en bewezen wetsartikelen.

DE RECHTBANK,

Rechtdoende OP TEGENSPRAAK ten aanzien van beide gedaagden ;

Vult de tenlasteleggingen aan en heromschrijft de tenlasteleggingen als volgt :

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146-1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 08.06.1999) zoals gewijzigd bij decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 8 maart 2002 (B.S. 23 maart 2002) en 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en zoals gewijzigd door de artikelen 2, 36 en 50 van het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid (B.S. 15 mei 2009) de bij de artikelen 93 en 107 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand te hebben gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning bouwwerken te hebben verricht, een constructie te hebben opgetrokken of geplaatst, materialen functioneel te hebben samengebracht waardoor een constructie ontstaat, een constructie te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd en uitgebreid, met uitzondering van onderhoudswerken (artikelen 1.1.1, 1.1.2, 4.2.1, 6.1.1.1° en 6.1.3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening), in casu :

1. door op het terrein gelegen te ten kadaster
gekend onder, in
eigendom toebehorend aan
verbouwen woning in natuurgebied
te op niet nader te bepalen data in de periode gaande van 1 mei
2000 tot november 2003,
2. en de sub 1 hierboven omschreven toestand in stand gehouden te hebben,
te in de periode gaande van november 2003 tot de uitvoering
van het bevel tot dagvaarding, zijnde 8 juli 2005.

In hoofde van de eerste beklaagde

Verklaart de feiten sub 1 en 2 bewezen en veroordeelt de gedaagde uit dien hoofde, voor beide feiten samen, tot een **geldboete van HONDERD EUR** ;

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 36 van de wet van 07.02.2003, voormelde geldboete met **vijfenveertig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **VIJFHONDERD VLIJFTIG (550,00) EUR**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **één maand**.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vergoeding van **25,00 EUR** (artikel 91 lid 2 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJF EN TWINTIG EUR + 45 decimes = 137,50 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikelen 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, in werking getreden door het K.B. van 18 december 1986, en laatst gew. bij K.B. van 31.10.2005).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot de helft van de kosten van het geding, in totaal begroot op **84,56 EUR**.

In hoofde van de tweede beklaagde

Verklaart de feiten sub 1 en 2 bewezen en veroordeelt de gedaagde uit dien hoofde, voor beide feiten samen, tot een **geldboete van VIJFHONDERD EUR** ;

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door art. 36 van de wet van 07.02.2003, voormelde geldboete met **vijfenveertig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **TWEEDUIZEND ZEVENHONDERD VLIJFTIG (2 750,00) EUR**.

De Rechtbank stelt vast dat deze veroordeelde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden (artikel 4 van de wet van 10 februari 1994) en meent dat een opdeproefstelling van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen.

Gelet op artikel 8 der wet van 29 juni 1964, beveelt dat de tenuitvoerlegging van onderhavig vonnis binnen de perken van artikel 14 van dezelfde wet, uitgesteld wordt voor een termijn van **drie jaar voor wat betreft VIER/VIJFDE** van de **uitgesproken geldboete**.

Verwijst deze veroordeelde tevens tot het betalen van een vergoeding van **25,00 EUR** (artikel 91 lid 2 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd).

Verplicht deze veroordeelde om boven de correctionele hoofdstraf een bedrag van **VIJF EN TWINTIG EUR + 45 decimes = 137,50 EUR** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie. (artikelen 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, in werking getreden door het K.B. van 18 december 1986, en laatst gew. bij K.B. van 31.10.2005).

Verwijst deze veroordeelde tevens tot de **helft** van de kosten van het geding, in totaal begroot op **84,56 EUR**.

*****

Beveelt de beklaagden over te gaan tot **herstel** van de plaats nader vermeld in de oorspronkelijke dagvaarding, in de oorspronkelijke toestand, dit door

- het slopen van de volledige constructie, inclusief de restanten van het oorspronkelijk gebouw (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenteën),
- het uitbreken van de funderingen en nutsleidingen ;
- het herstellen van het maaiveld tot op het belendende niveau met goede aarde ;
- de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein naar een daartoe erkende en geschikte stortplaats.

binnen een termijn van ZES MAANDEN te rekenen vanaf de dag dat onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden.

Veroordeelt de eerste en de tweede beklaagden **ieder** tot het betalen aan de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van een **DWANGSOM** van **300,00 euro per dag** vertraging voor het geval dat de veroordeling tot herstel zoals hierboven vermeld niet volledig werd uitgevoerd, met dien verstande dat de dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre huidige vonnis vooraf werd betekend.

Beveelt dat voor het geval de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen voormelde termijn de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien, overeenkomstig hetgeen thans is bepaald in artikel 153 DORO, zoals gewijzigd door het decreet van 27 maart 2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijk plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid (B.S. 15 mei 2009).

*****

Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van **twaalf januari tweeduizend en tien**.

waar zetelden :

alleenrechtsprekend rechter;
substituut procureur des Konings;
griffier;